

men hvortil den stedsfundne Diskussion dog har givet Anledning. Jeg skal da først i al Korthed gjøre opmærksom paa, at Grunden, hvorfor jeg har lagt Vægt paa, at saavel Oppbeørslen som Regnskabsaflæggelsen for Stempelintraderne, ligesaabel som andre Statsafgifter, skulde gaae igjennem Amtstuerne, er den, at disse staae under en særegen Kontrol. Der er den store Forskjel imellem dem og de private Kommissionærer, at de ere forpligtede til at have de Penge, der indkomme for Stempelpapir, konstant i Kassen, hvorimod de private Forhandlere kun optræde som Ansvarlige, som Debitorer for den tilsvarende Sum, en Forskjel, der er overordentlig vigtig. Foruden Amtsforvalterne er der for Dieblirket 97 Filialer i Danmark. Jeg skal ikke benegte, at der muligens Tid efter anden kan blive Leilighed til at forsøge disses Antal, jeg mener imidlertid, at der foreløbig er sørget tilstrækkeligt for det almindelige Behov, og jeg har ikke modtaget en eneste Begjæring om Førgøelse af Antallet; men det er selvfølgelig, at viser der sig nogetseds en Mangel i denne Henseende, kan der fra Ministeriets Side ikke være nogen Betænkelighed ved at forsøge Antallet. Naar der er talt om, at man paa en Maade kunde faae Alle og Enhver til at være Forhandler af Stempelpapir imod Tilstaaelsen af en Rabat for kontant Betaling, da har jeg ogsaa udtrykkelig ved 1ste Behandling fremhævet, at det er et Spørgsmaal, hvorom der lader sig sige Meget for. Jeg har ikke den allermindste Betænkelighed ved at lade Enhver faae saameget Stempelpapir, han ønsker, mod kontant Betaling og en Rabat af 2 pCt., som er den Rabat, der gives Filialhandlerne, men jeg har gjort opmærksom paa, at dersom man vilde give 4 pCt., vilde det ganske vist føre til, at alle Filialer fik 4 pCt.; thi de Papirforter af større Betydning, som det ikke kan betale sig for Vedkommende at have liggende for egen Regning, udgjøre kun et ringe Antal, og det er jo en Selsølgelse, at naar man tilstøder dem Valget mellem enten at forhandle Papiret mod 2 pCt., eller mod at tage det mod kontant — altsaa med et lille Forskud — til 4 pCt., ville de foretrække det Sidste. Det er et reent finansielt Spørgsmaal; iøvrigt skal jeg gjerne tage under

fornyet Overbeelse, om Antallet af Forhandlere, som man tilstaaer 2 pCt., kunde forøges; thi det vilde være en mindre betænkelig Sag, Spørgsmaalet er som sagt reent finansielt. — Naar den ærede Rigsdagsmand forøvrigt som Exempel paa Bænsfeligheden ved Afgangen til at faae Stempelpapir, nævnte den uheldige Bælsghenhed af Dønsø Amtstue, da ved jeg ikke rettere, end at den i egentligste Forstand ligger i Omsættningens Centrum, nær ved Torvet og Raadhuset, og ikke længere fra Diskontokassen, end at denne Afstand ikke kan genere. Naar der endelig er talt om, at man skulde indrette Forholdet saaledes, at Alle og Enhver havde Ret til istedetfor Stempelpapir at bruge Stempelmærker, som man selv kunde kassere ved at sætte sit Navn derpaa, saa maa jeg for det Første gjøre opmærksom paa, at det jo ikke er Stempelpapirsloven, vi her forhandle, og at jeg med Hensyn til Udførelsen af den er bunden ved dens Forskrifter, men dernæst, hvis det virkelig var Stempelpapirsloven, hvorom der nu var Tale, da vilde det dog være et aldeles afgjørende Svar til det ærede Medlem, at dersom man vilde give Alle og Enhver Ret til at belægge et hvilket som helst Dokument med et Stempelmærke og til at kunne kassere det blot ved at skrive sit Navn derover — han nævnte udtrykkelig Navn og ikke Datum — saa vilde det være den allerstørste Fristelse til at skrive alle Dokumenter paa ustemplet Papir, thi de allerfleste Dokumenter angaaende Pengeomsætninger og deslige komme ikke for Retten, da saadanne Dokumenter i Almindelighed afgjøres og indfries uden nogen sinde at komme ud af de private Folks Hænder, og den nævnte Ret vilde altsaa ikke blot medføre en Fristelse, men jeg synes, at den ligesvem maatte føre til, at de Allersfleste skrev deres Dokumenter paa ustemplet Papir og først senere satte Stempelmærker derpaa, naar det blev fornødent. Det vil forholdsvis være meget saa Dokumenter, med Hensyn til hvis Stempeling man vil komme til at udøve Kontrol, enten derved at de komme frem for Retten eller til Thinglæsning eller deslige. Jeg troer altsaa, at en saadan Bestemmelse i høieste Grad vilde undergrave hele Stempelinstitutionen, og at man allerede er gaaet meget vidt i Indrømmelsen af den